

J. V. STALIN A OZBROJENÉ SÍLY SSSR

Maršál Sovětského svazu A. M. Vasilevskij

Spolu se sovětským lidem a s pracujícími všech zemí prožívají příslušníci ozbrojených sil sovětského státu s hlubokým hořem smrt předsedy Rady ministrů SSSR a tajemníka Ústředního výboru Komunistické strany Sovětského svazu Josefa Vissarionoviče Stalina.

Sovětská vojska ztratili vroucně milovaného otce, moudrého vůdce a geniálního vojévůdce, generalissima Sovětského svazu soudruha Stalina, s jehož jménem jsou nerozlučně spjaty celé dějiny Sovětské armády a vojenského námořnictva SSSR, všechna jejich slavná vítězství nad nepřáteli naší vlasti.

Soudruh Stalin společně s Leninem vytvořil a zocelil naši velikou komunistickou stranu, založil první socialistický stát na světě. Soudruh Stalin společně s Leninem vytvořil Sovětskou armádu — spolehlivou ozbrojenou záštitu socialistického státu, první armádu osvobozených dělníků a rolníků na světě, armádu bratrství mezi národy naší země, armádu, prochnutou duchem internacionalismu.

V těžkých dobách cizí vojenské intervence a občanské války byl soudruh Stalin hlavním Leninovou oporou při organizaci obrany naší země, neúnavným budovatelem pravidelné Sovětské armády, přímým inspirátorem a organizátorem jejich nejvýznamnějších vítězství. Plně se věnoval posvátné věci obrany mladé sovětské republiky před vpádem interventů a vždy dosahoval vítězství na frontách nejvýznamnějších a nejnebezpečnějších pro revoluci.

Stalinova nezlomná energie, neochvějná vůle a organizační genius těsně semkly příslušníky Sovětské armády kolem komunistické strany a vedly je k velkým hrdinským činům na bojištích. V úporných bojích proti nesčetným nepřátelům vyrostla Sovětská armáda pod vedením Lenina a Stalina v nepřemožitelnou sílu, odrazila první útok mezinárodního imperialismu na naši sovětskou vlast. V těchto letech položil soudruh Stalin základy nové sovětské vojenské vědy.

Soudruh Stalin hrdě hovoří o růstu síly Sovětské armády, o jejich vítězstvích, o jejich nesmírných zásluhách o pracující naší země. V projevu „O třech zvlátnostech Rudé armády“ soudruh Stalin s hrdostí řekl:

„Strana je hrdá na to, že se Rudé armádě podařilo se ctí projít těžkou cestou velmi krutých bojů s vnitřními i zahraničními nepřáteli dělnické třídy a rolnictva naší země, že se jí podařilo stát se největší bojovou revoluční silou pro strach nepřátelů dělnické třídy, pro radost všem utlačeným a vykořisťovaným.“

V období mezi občanskou válkou a Velikou vlasteneckou válkou soudruh Stalin neúnavně pečoval o další upevnění obrany sovětského státu. Směle a s jistotou vedl naši zemi leninskou cestou. Díky moudré a prozíravé politice komunistické strany vedené velikým Stalinem byla v krátké historické lhůtě vytvořena mohutná materiální základna aktivní obrany Sovětského svazu a Sovětská armáda se stala moderní, dobře vyzbrojenou armádou se skvělými vojenskými kádry.

Soudruh Stalin byl duší velkých socialistických přeměn, které od základu změnily tvářnost naší vlasti. V letech předválečných stalinských pětiletok se naše země stala mohutnou průmyslově kolchozní socialistickou velmocí, připravenou v plné zbroji odrazit útok mezinárodního imperialismu.

Svou nepřemožitelnou sílu projevila sovětská armáda zejména ve Veliké vlastenecké válce proti hitlerovskému Německu a imperialistickému Japonsku.

Soudruh Stalin stál v čele Státního výboru obrany a ozbrojených sil země, vdechl národům Sovětského svazu víru ve vítězství naší spravedlivé věci a semkl je pod Lenino-vým praporem k vybojování vítězství. Pod moudrým vedením velikého Stalina rozřešil

sovětský stát nejobtížnější úkoly vojenského, politického a hospodářského rázu. Úkoly, které by nezdolal ani jediný, třeba největší kapitalistický stát.

Ve střetnutí s hitlerovskou armádou — nejsilnější armádou kapitalistického světa — projevila Sovětská armáda, vedená geniálním vojevůdcem soudruhem Stalinem, mohutnou vítěznou sílu. Podporována veškerým naším lidem na hlavu porazila fašistické hordy, ubránila čest, svobodu a nezávislost naší vlasti a důstojně splnila své ušlechtilé osvoboditelské poslání.

V bouři a vichřici krutých válečných zkoušek se náš lid a jeho armáda ještě těsněji sblížily se svým milovaným vůdcem soudruhem Stalinem. Sovětské lidé viděli ve Stalinovi právě tak osvědčeného vůdce, jako byl Lenin, neohroženého v boji a nelítostného k nepřítelům lidu, naprosto neznajícího pojem paniky, moudrého a odvážného při rozhodování o složitých otázkách, prozíravého a důsledného, pravdivého a čestného, bezmezně milujícího svůj lid, tak jako jej miloval Lenin.

Vskutku gigantický byl rozmach státnické, stranické a vojevůdcovské činnosti soudruha Stalina za války. Pod jeho vedením byly bez výjimky všechny stránky života a ozbrojeného boje sovětského státu. Soudruh Stalin podřídil všechny síly země věci porážky nepřítele a mobilisoval a využil pro splnění tohoto úkolu všechny potenciální možnosti Sovětského svazu — jak vojenské a hospodářské, tak i morální.

Inspirátořkou a organisátorkou našeho světodějného vítězství ve Veliké vlastenecké válce, která rozhodla o osudu generací, byla komunistická strana v čele se soudruhem Stalinem, silná nerozbornou jednotou a neochvějnou semknutostí svých řad, nerozlučným spojením s nejširšími masami.

Geniu soudruha Stalina, jeho neúnavné péči vděčí Sovětská armáda za to, že se stala výtečnou armádou, s nejmodernější výzbrojí, nejzkušenějším velitelským sborem a vysokou bojovou morálkou.

Soudruh Stalin věnoval výjimečnou pozornost otázkám vybavení branných sil Sovětského svazu nejnovější bojovou technikou. Vnikal do podrobností práce závodů vyrábějících výzbroj. Z podnětu soudruha Stalina vytvářeli sovětské konstruktéři, inženýři a dělníci dokonalé typy výzbroje, které předčily svou kvalitou výzbroj kapitalistických armád.

Při výstavbě ozbrojených sil sovětského státu přikládal soudruh Stalin veliký význam výběru a výchově vojenských kádrů. „... A budeli mít naše armáda dostatečný kádr skutečně zocelených pracovníků, bude nepřemožitelná.“ (Otázky leninismu str. 49.) Soudruh Stalin vybral a vychoval slavnou plejadu vynikajících sovětských vojenských velitelů.

Soudruh Stalin učil sovětské lidi a příslušníky našich ozbrojených sil, aby byli až do konce věrni své socialistické vlasti, statečně a dovedně ji hájili před agresivními akcemi nepřátel a za všech podmínek spolehlivě zajišťovali státní zájmy naší vlasti. Leninsko-stalinská idea aktivní a obětavé obrany socialistické vlasti inspirovala sovětské vojáky k obětavému boji s nepřitelem v letech Veliké vlastenecké války, probouzela v jejich řadách masové hrdinství.

Veliký koryfej vědy, geniální vojenský theoretik soudruh Stalin vyzbrojil naše vojenské kádry sovětskou vojenskou vědou, nejpokrokovější na světě. Stalinská vojenská věda, spočívající na hlubokém poznání zákonů společenského vývoje, obsahující vše nejlepší z vojenského umění minulosti, dává vyčerpávající odpovědi na všechny otázky vedení současné války a dosažení vítězství v této válce. Stalinská vojenská věda na rozdíl od buržoasní vojenské vědy zahrnuje kromě vlastních otázek vojenského umění celý souhrn hospodářských a morálně politických možností bojujících stran.

Klíčem ke skutečně vědeckému materialistickému poznání a využití objektivních zákonitostí války je učení o trvale působících činitelích, rozhodujících o výsledku současné války, jak je hluboce rozpracoval soudruh Stalin. Toto stalinské učení vyzbrojilo sovětský lid, jeho vojenské kádry jasným a skutečně vědeckým poznáním těch nutných podmínek, které upevňují aktivní obranu naší země a v případě války zajišťují vítězství nad nepřitelem.

Soudruh Stalin pozvedl na vysokou úroveň sovětské vojenské umění, které je součástí

vojenské vědy. Skvělým příkladem stalinské strategie, operačního umění a taktiky byly velké bitvy u Moskvy, Stalingradu, v předhoří Kavkazu, u Kurska, 10 zdrcujících stalinských úderů v r. 1944, skvělé operace ve Východním Prusku, na Visle a Odře, u Budapešti a Vídně, útok na Berlín a porážka vybrané kvantunské armády japonských militaristů.

Všechna tato vítězství jsou konkrétním výrazem sovětského vojenského umění, mistrovství sovětských důstojníků a generálů, vítězství stalinské vojenské vědy, triumfem vojévůdcovského umění našeho vůdce a vrchního velitele generalissima Stalina.

V období Veliké vlastenecké války vycházely plány každé frontové operace, nemluvě již o operacích, prováděných společným úsilím několika front, z hlavního stanů vrchního velitele, byly určovány soudruhem Stalinem.

Rozhodnutí velitelů front, vypracovaná podle směrnic hlavního stanů, plány vojenských operací, byly detailně projednávány u soudruha Stalina za přítomnosti velitelů. V těchto plánech byly prováděny nutné opravy a zpřesnění a řešeny otázky spolupráce front.

V létě 1943 bylo velitelství středního a voroněžského frontu postaveno před úkol připravit útočné operace k rozdrčení gomelského a charkovského uskupení nepřítele tak, aby vojska během operací překročila řeku Dněpr a vytvořila příznivou situaci pro osvobození Donbasu a Bílé Rusi.

Během příprav těchto operací začal nepřítel proti těmto frontům soustřeďovat velké skupiny s nejbližším úkolem — soustředěným úderem likvidovat naše vojska u Kurska.

Na návrh velitele voroněžského frontu měla vojska stepního frontu společnými akcemi úderem na Bělgorod a Charkov zastavit útok nepřítele a zmařit jeho soustředění.

Tento návrh byl hlavním stanem zamítnut. Soudruh Stalin přikázal, aby nepřítelův úder byl zachycen dobře organisovanou obranou našich vojsk, aby nepřítel byl vyčerpan při pokusech o proražení a teprve potom aby se okamžitě přešlo do protiútku s cílem dořazít jeho hlavní síly.

Jak známo, byl úspěch této operace naprostý.

Druhý příklad.

Na podzim roku 1943 dokončila vojska třetího a čtvrtého ukrajinského frontu operaci, která vedla k osvobození Donbasu. Pokusy vojsk čtvrtého ukrajinského frontu vtrhnout na Krym z chodu a vyčistit jej od nepřítele nebyly korunovány úspěchem. Podle plánu operací, předloženého k projednání a schválení hlavnímu stanů, měly být zároveň provedeny tyto operace: třetí ukrajinský front měl za úkol obsadit Nikolajev a Oděsu a dostat se na rumunské hranice a čtvrtý ukrajinský front měl společně se samostatnou přímořskou armádou likvidovat nepřítele na Krymu.

Soudruh Stalin zrušil toto rozhodnutí a přikázal, aby tyto dva úkoly byly vyřešeny postupně, a to tak: nejprve zaútočit silami třetího ukrajinského frontu do značné míry posíleného vojsky čtvrtého ukrajinského frontu, obsadit Oděsu, izolovat tak definitivně Krym a vyčistit ho vojsky čtvrtého ukrajinského frontu posílenými vojsky třetího ukrajinského frontu společně se samostatnou přímořskou armádou, teprve po dobytí Oděsy.

Na základě tohoto rozhodnutí byly oba úkoly úspěšně a rychle splněny. A podobných příkladů lze uvést mnoho.

Ve Veliké vlastenecké válce ukázal soudruh Stalin skvělé příklady operativního konkrétního velení vojskům. Často zajížděl na fronty a hovořil s veliteli frontů a armád o potřebách vojsk, o jejich připravenosti k nastávajícím operacím. Tak tomu bylo také na př. v r. 1941 ve velké bitvě u Moskvu. Tak tomu bylo i 3. srpna 1943, kdy soudruh Stalin přijel na západní frontu do oblasti Juchnova, kde dal vojskům konkrétní pokyny, pokud jde o organisaci útoku, a věnoval pozornost všem podstatným otázkám. A dva dny poté, 5. srpna, byl soudruh Stalin již na kalininské frontě ve vesnici Choroševo, ležící několik kilometrů od přední linie naší obrany, a tam pečlivě připravil novou operaci ve směru na Smolensk.

Soudruh Stalin se otcovsky staral o potřeby obránců naší vlasti. Vysílal na frontu zvláštní komise, pozorně studoval různé zdroje informací a soustavně si ověřoval, jak jsou

vojáci oblékání a živení a jaké jsou zdravotní podmínky jejich života. Přísně trestal ty velitely, kteří vojákům a důstojníkům nezabezpečili vše, co zabezpečit měli.

Stalinská péče o všestranné uspokojení hmotných a kulturních potřeb sovětských vojáků byla, je a bude pro všechny naše důstojníky a generály příkladem toho, jak je třeba se starat o sovětské vojáky, o jejich výcvik a výchovu.

Soudruh Stalin učil sovětské lidi, aby nezapomínali na kapitalistické obklíčení, na intriky mezinárodní imperialistické reakce, zabývající se plány nové války, aby neustále zvyšovali obranyschopnost naší vlasti, upevňovali ozbrojené síly a bezpečnostní orgány našeho státu. „Země vítězné socialistické revoluce,“ napsal soudruh Stalin, „nesmí oslabovat, nýbrž všestranně upevňovat svůj stát, státní orgány, bezpečnostní orgány, armádu, nechce-li být poražena kapitalistickým obklíčením.“

Tyto směrnice soudruha Stalina nás vedou a inspirují při dalším upevňování a aktivní obraně naší vlasti. Strana vychovává komunisty, všechny pracující, příslušníky Sovětské armády v duchu vysoké politické bdělosti, v duchu nesmiřitelnosti a pevnosti v boji s vnitřními a vnějšími nepřáteli.

„Sovětský svaz neochvějně provádí svou politiku mírové spolupráce se všemi zeměmi,“ řekl soudruh G. M. Malenkov na XIX. sjezdu Komunistické strany Sovětského svazu, „a zároveň má na zřeteli nebezpečí nové agrese podněcovatelů války, kteří se pustili do hazardní hry. Proto upevňuje a bude upevňovat svou obranyschopnost.“

V těchto těžkých, smutných dnech sovětský lid a jeho armáda ještě těsněji semknou své řady kolem rodné komunistické strany a sovětské vlády. Jsou přesvědčeny, že Stalinovi věrní žáci a spolubojovníci, které veliký Stalin vychoval, zajistí pevné a důsledné uskutečňování vnitřní a zahraniční politiky, vypracované stranou a odpovídající životním zájmům lidu, že velký a jasný program budování komunismu v SSSR, jímž soudruh Stalin vybízel stranu a všechny náš lid, bude uskutečněn.

Sovětská armáda, založená, vychovaná a zocelená velikými vůdci Leninem a Stalinem, je spolehlivou záštitou mírové práce sovětského lidu a bezpečnosti naší vlasti. Věrna vítěznému praporu Leninovu a Stalinovu, cele oddaná své socialistické vlasti a svému lidu, je hroznou bojovou silou, schopnou zasadit zdrcující ránu jakémukoliv agresoru a uhájit zájmy a čest sovětského socialistického státu.

Sovětské vojáky sklánějí své bojové zástavy, ověčené slávou historických vítězství, nad rakví svého milovaného vůdce a vojevůdce a skládají posvátnou přísahu, že budou vždy hodni odkazu Lenina a Stalina, že budou oddané a věrně do posledního dechu sloužit naší vlasti a lidu, jako jim sloužil veliký Stalin.

„PRAVDA“ — 9. března 1953

PRESIDENT REPUBLIKY A VRCHNÍ VELITEL ČS. BRANNÉ MOCI

KLEMENT GOTTWALD

ZEMŘEL DNE 14. BŘEZNA 1953

VĚČNÁ SLÁVA A ČEST JEHO DÍLU A PAMÁTCE!